

[Kampmann.]

Andersens indlæg som en artiskok, hvor vi efterhånden kan pille et blad af ad gangen i håb om, at der så er en kerne, når vi har pillet alle bladene af. Nu fik vi at vide, at stramningen skulle andrage 3 mia kr. Det erkender jeg var et blad. Men vi har ikke fået at vide, hvorledes disse 3 mia kr. i stramning skulle sammensættes. Hr. Anders Andersen henviste til et i mere end én forstand eksklusivt forum for disse betragtninger, men det kunne måske nok have betydelig interesse for salen og dermed for befolkningen at få at vide, hvordan disse 3 mia kr. skal sammensættes.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen (V):

Jeg er forbavset over, at hr. Kampmann er så utålmodig. Jeg sagde i mit første indlæg, at vi skulle nok stille vores forslag til den kommende finanslov. Kan vi stille disse besparelsesforslag til den kommende finanslov, uden at de bliver offentliggjort? Hvad er det for en mistænkeliggørelse, hr. Kampmann er ude på? Der skal ikke herske nogen tvivl om, at den politik, venstre lægger frem, er vi også parat til at stå ved.

(Kort bemærkning).

Kampmann (S):

Må jeg spørge hr. Anders Andersen, hvilken frygt det er man i venstre har for at offentliggøre sine besparelsesforslag nu.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig med skatteministeren, når han nu udstedte den deklaration, at befolkningen nu skal have den fulde sandhed om, hvordan situationen er. Vi er nok heller ikke så uenige, når vi siger, at den fulde sandhed er, at det hidtidige styre har ført landet ud i en forfærdelig dårlig og elendig økonomisk situation. Og vi er heller ikke uenige, når skatteministeren siger, at det derfor er nødvendigt, at befolkningen skal bære byrder. Dér, hvor vore veje skilles, er, når vi skal vurdere, om de byrder, som skatteministeren nu gør sig til talsmand for, nytter noget, og dér påviste jeg ganske klart, at der er tale om at smide 5 mia kr. ned i et hul, som de bare forsvinder ned i, fordi der er tale om et fire gange så stort statsunderskud. Derfor hjælper det ikke en døjt med det, der gøres. Det står

ganske uimodsiget, at det, man nu har fundet på, er byrder. Det er rent og skært desværre noget, der ikke nytter. Det vil vi alle sammen være ulykkelige over.

Så spurgte skatteministeren: ja men hvad vil fremskridtspartiet da så? Vil vi da bare lade stå til? Jeg kan da godt forstå, at der er mange i befolkningen, altså åbenbart også skatteministeren, der ikke ved, hvad fremskridtspartiet vil. Vi får ikke tv-tid og radio-tid til at fortælle om, hvad vi vil. Vi får ikke adgang til på nogen som helst måde at indrykke helsidesannoncer eller andre oplysninger i aviser om, hvad fremskridtspartiet står for. Derfor er der da ikke noget at sige til, at skatteministeren ikke har fået det at vide, men han kunne eventuelt i folketingets bibliotek låne vore ændringsforslag til finansloven. Det er lidt tør læsning, men ellers kunne han da med henblik på dagens situation tage den sætplan på 7 punkter, som vi har fremsat for at vise, hvordan dette skal klares. Jeg ved godt, den måske ikke er noget, som man sådan finder i nogen af aviserne, for de er ligeglade med, at Danmarks tredjestørste parti fremlægger en plan på 7 punkter, hvor man præcist med talangivelser siger, hvad der skal gøres i den nuværende situation, men i alle tilfælde synes jeg da, at skatteministeren skulle læse den. Deraf vil han altså se, hvordan vejen efter vor mening er. Den er, at det offentlige, der er svulmet for stort op, nu skal nedtrappes. Det får vi lejlighed til senere at diskutere nærmere.

En anden ting, hvorom skatteministeren og jeg var uenige, er, hvor store indkomstskattelettelserne i grunden er. Skatteministeren tog sit udgangspunkt i et tal på 675 mill. kr. Det er forhøjelsen af bundgrænsen fra 12.100 kr. til 12.600 kr., og den kan vi godt være enige om. Men skatteministeren glemte at fortælle, at der var de 375 mill. kr., noget, som vedrører kommunerne, og som kommunerne må skaffe ind på anden måde. Derfor er der kun en reel skattelettelser i dette på 300 mill. kr. ud af de 675 mill. kr. Skatteministeren vil regne anderledes. Han vil tage noget af de 800 mill. kr., som statsministeren har jongleret med, som er ren og skær pristalsregulering, og sige: det er skam skattelettelser, for priserne stiger ikke så meget fra 1976 til 1977, som de 800 mill. kr. manifesterer. Hvad ved skatteministeren i